

สรุปผลการวิจัย วิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในพระนคร" ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงความเจริญก้าวหน้าทางการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาต่างประเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการวิจัยจากคำตอบและความคิดเห็นในแบบสอบถาม ซึ่งได้รับกลับคืนมาร้อยละ ๗๘.๒๑

ผลของการวิจัยพอจะสรุปผลและวิจารณ์ได้ดังนี้

๑. อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่งนั้น ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์โท ร้อยละ ๓๕.๐๐ ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศร้อยละ ๑๖.๐๐ อาจารย์เอกร้อยละ ๑๒.๘๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ร้อยละ ๕.๖๑ รองศาสตราจารย์ ร้อยละ ๒.๒๔ และเป็นศาสตราจารย์นอยที่สุดคือร้อยละ ๑.๑๐ ส่วนอื่น ๆ นั้นได้แก่อาจารย์พิเศษ และอาจารย์อาสาสมัครชาวต่างประเทศ(Peace Corps) ร้อยละ ๒๐.๐๐ (ตามตารางที่ ๒)

เกี่ยวกับวุฒิของอาจารย์ปรากฏว่าอาจารย์ผู้ตอบส่วนใหญ่มีพื้นความรู้ในระดับปริญญาตรีร้อยละ ๕๑.๖๖ ปริญญาโทร้อยละ ๓๒.๒๒ ปริญญาเอกร้อยละ ๘.๔๔ และต่ำกว่าปริญญาตรี อันได้แก่ประกาศนียบัตรจากต่างประเทศ(ซึ่งเป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ) ร้อยละ ๖.๖๘ (ตามตารางที่ ๓)

เกี่ยวกับประสบการณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศนี้ ปรากฏ

ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๑ - ๕ ปี ร้อยละ ๕๓.๓๓ มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๑๗.๗๘ มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๑๖.๖๗ ผู้ที่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๖.๖๗ และผู้มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี ร้อยละ ๓.๘๘ ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า ๒๕ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๑.๖๖ (ตามตารางที่ ๖)

ในเรื่องความรู้และประสบการณ์ในด้านการใช้ไอศรทที่นุปรณของอาจารย์สอนภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์จากการที่เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา ร้อยละ ๕๔.๔๔ และเคยศึกษาหาความรู้เองจากตำราหรือเอกสาร ร้อยละ ๓๘.๓๓ ส่วนผู้ที่ไม่มีความรู้และประสบการณ์เลย ร้อยละ ๑๔.๔๔ (ตามตารางที่ ๗)

จากผลของการวิจัยสภาพลักษณะโดยทั่วไปตลอดจนประสบการณ์ของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จะเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในพระนคร ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์โทและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๑ - ๕ ปี ซึ่งมีจำนวนมากกว่าครึ่งของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัยยังขาดอาจารย์ผู้มีประสบการณ์การสอนมาก ๆ เช่นเดียวกับอาจารย์ผู้มีวุฒิสสูง ซึ่งการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ถ้าผู้สอนมีประสบการณ์การสอนมากก็จะทำให้การเรียนการสอนดีขึ้นอย่างไรก็ตามอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศในระดับนี้มีความคิดสร้างสรรค์ในการนำไอศรทที่นุปรณมาประกอบการสอนเพื่อให้การเรียนภาษาต่างประเทศใกล้เคียงกับการเรียนจากเจ้าของภาษาโดยตรงก็จะเป็นการแก้ไขปัญหการเรียนการสอนได้จากผลการวิจัยนี้มีอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศเพียงร้อยละ ๑๖.๐๐ เท่านั้น ผู้เรียนที่จะได้เรียนภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรงได้น้อยมาก

ตามที่ผลการวิจัยได้พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์การใช้ไอศรทที่นุปรณจากการที่เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา แต่ความรู้เช่นนี้อาจจะไม่ใช้

ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ศึกษาโดยตรง ผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะเห็นตัวอย่างอาจารย์
 ในสถาบันให้อุปกรณ์บางชนิด หรืออาจเรียนวิชาบางวิชาซึ่งเกี่ยวกับ ไวยากรณ์ศึกษา แต่
 ไม่ได้เรียนทางสาขาวิชาโดยตรงก็ได้ เพราะผลจากการวิจัยการรู้จักไวยากรณ์
 ยังมีค่าเฉลี่ยของการรู้จักไวยากรณ์บางชนิดต่ำมากทั้ง ๆ ที่ควรจะเป็นอุปกรณ์ที่รู้จักดี
 จึงพออนุมานได้ว่าประสบการณ์การใช้ไวยากรณ์ของอาจารย์ยังไม่เพียงพอที่จะมีความ
 รู้ความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์เพื่อประกอบการสอน เช่นเดียวกับประสบการณ์ซึ่ง
 ได้จากการเคยหาความรู้จากหนังสือ เอกสารต่าง ๆ การที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ไวยา
 กรณ์บางชนิดไม่เป็น และไม่ทราบประโยชน์ของไวยากรณ์แต่ละชนิดก็จะมีผล
 เกี่ยวข้องกับคำตอบในเรื่องอื่น ๆ เช่นค่าความถี่ในการใช้ไวยากรณ์มาประกอบการ
 สอน ความต้องการไวยากรณ์ ความสามารถในการใช้เครื่องมือทางไวยากรณ์ ซึ่งจะ
 ไต่กลางต่อไป

ภาษาต่างประเทศซึ่งสอนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยในโครงการวิจัยนี้ สาขา
 วิชาภาษาต่างประเทศซึ่งสอนโดยอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นภาษา
 อังกฤษร้อยละ ๖๓.๘๘ ส่วนภาษาอื่นนั้นคือ ภาษาฝรั่งเศส ร้อยละ ๒๕.๕๖ ภาษาเยอรมัน
 ๖.๖๗ และภาษาญี่ปุ่นร้อยละ ๓.๘๘ (ตามตารางที่ ๕)

อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศสาขาต่าง ๆ นี้ ส่วนมากสอนวิชาไวยากรณ์
 (Grammar) ร้อยละ ๗๖.๑๑ สอนวิชาการเขียน (Writing) ๗๑.๑๑ แต่มีผู้ที่สอน
 วิชาคำประพันธ์ (Poetry) เพียงร้อยละ ๓.๘๘ (ตามตารางที่ ๕)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เป็นวิชาบังคับสอนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ดังนั้น
 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จึงเป็นอาจารย์ซึ่งสอนภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาอื่น ๆ ที่เป็น
 ที่นิยมอีกภาษาหนึ่งคือภาษาฝรั่งเศส ซึ่งทั้งสองภาษานี้ ในปัจจุบันมีบทบาทในการติดต่อ
 กับต่างประเทศมาก และก็นับเป็นภาษาสำคัญในการทูตด้วย นอกจากนี้อาจารย์ผู้ตอบแบบ
 สอบถามอีกบางส่วนก็เป็นอาจารย์ซึ่งสอนวิชาเยอรมัน และญี่ปุ่น แต่ไม่ว่าจะเป็นภาษา
 ใดก็ตาม การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นถ้าผู้สอนมีเทคนิควิธี

การนำวัสดุที่อุปกรณาประกอบการสอน ไม่ว่าจะเป็นการสอนวิชาใดก็ตาม

๒. การรู้จักวัสดุที่อุปกรณาของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จากการวิจัยปรากฏว่าอาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักรูปภาพต่าง ๆ กระดานคำ ตำราเรียน อยู่ในระดับรู้จักดีมาก มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ และ ๒.๘๒ และรู้จักแผนภูมิ เทปบันทึกเสียง แผนที่ และแผ่นเสียง อยู่ในระดับรู้จักดี ส่วนวัสดุวัสดุที่สอนที่อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักบ้างเล็กน้อย และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๐.๓๕) คือฟิล์มรูป ๘ ม.ม. (ตามตารางที่ ๕)

ส่วนเครื่องมือวัสดุที่สอนที่อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักเครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๒.๓๕) อยู่ในระดับรู้จักดี และรู้จักเครื่องรับวิทยุ เครื่องขยายเสียง เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นจานเสียง เครื่องฉายสไลด์ ๒" x ๒" เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และเครื่องฉายฟิล์มสตริป อยู่ในระดับรู้จักดี ส่วนเครื่องมือวัสดุที่สอนที่อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักบ้างเล็กน้อยและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๐.๖๕) คือเครื่องฉายฟิล์มรูป ๘ ม.ม. (ตามตารางที่ ๕)

กิจกรรมวัสดุที่สอนที่อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักในชั้นรู้จักดี คืองานที่เป็นโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๑.๙๑) และรู้จักการเล่นละคร การทำสมุดภาพ การจัดนิทรรศการ และการเชิญวิทยากรมาบรรยาย อยู่ในชั้นรู้จักดี ส่วนการจัดชมรมภาษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๑.๔๓) อยู่ในระดับรู้จักบ้างเล็กน้อย (ตามตารางที่ ๑๐)

ผลของการวิจัยด้านการรู้จักวัสดุและเครื่องมือวัสดุที่สอนของอาจารย์เหล่านี้ จะเห็นได้ว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รู้จักเครื่องมือและวัสดุที่สอนที่เป็นพื้นฐานทั่วไปก็ และมักจะเป็นอุปกรณาที่อาจารย์ส่วนมากคุ้นเคยกับการใช้งานมาแล้ว จากรูปภาพต่าง ๆ กระดานคำ ตำราเรียน ส่วนอุปกรณาที่ทันสมัยก็คือ เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง ซึ่งมีประโยชน์ในการสอน ภาวต่างประเทศอย่างมาก เพราะในการเรียนภาษานั้น การได้ฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเป็นสิ่งสำคัญ เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียงก็สามารถที่จะสนองความต้องการแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศในอันที่จะให้ฝึกฟังและพูดให้เกิดทักษะอย่างดี เครื่องมือทางวัสดุที่สอนชนิดอื่น ๆ ที่ผู้ตอบรู้จักดีเช่น เครื่องฉาย-

สไลด์ ๒" x ๒" เครื่องฉายภาพข้ามเฟือง และเครื่องฉายฟิล์มสตริป ก็นับว่ามีคุณค่าในการเรียนการสอนไม่น้อย ถ้าผู้สอนรู้จักหาวิธีการที่จะนำอุปกรณ์เหล่านี้มาใช้ในการสอนจากการวิจัยเป็นที่น่าสังเกตอยู่ว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รู้จักใช้สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ดี แต่อาจารย์ ยังขาดประสบการณ์ ด้านการใช้สื่ออีกมากซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความถี่ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเปรียบเทียบให้เห็นต่อไป

อาจารย์ผู้สอน ยังไม่ค่อยรู้จักฟิล์มรูป ๘ ม.ม. และเครื่องฉาย ซึ่งจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยของการรู้จักซึ่งต่ำสุด ทั้ง ๆ ที่อุปกรณ์การสอนชนิดนี้ได้มีการใช้ประกอบการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบันการศึกษาของต่างประเทศอย่างแพร่หลายและมีประสิทธิภาพ และในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มีการใช้เครื่องมือชนิดนี้ในการสอนบ้างแล้ว จึงควรที่อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจะไต่ล่องนำไปใช้ อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่อาจารย์ไม่ค่อยรู้จักก็อาจเป็นผลมาจากมหาวิทยาลัยมิได้จัดหาอุปกรณ์เหล่านี้ไว้บริการแก่อาจารย์ อุปกรณ์ชนิดนี้ยังไม่เป็นที่แพร่หลายในวงการการศึกษาของไทยมากนักก็ได้ หน่วยสื่อทัศนศึกษาของแต่ละสถาบันจะไต่ล่องเห็นถึงคุณค่าของสื่อทัศนูปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพก็ควรที่จะจัดหาสื่อทัศนูปกรณ์นั้น ๆ ไว้บริการแก่อาจารย์ ตลอดจนมีผู้ปรึกษาแนะนำการใช้ พร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสื่อทัศนูปกรณ์ใหม่ ๆ ก็จะทำให้อาจารย์ได้รู้จักสื่อทัศนูปกรณ์นั้น ๆ และใครที่จะไต่ล่องนำไปใช้เมื่อเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นผลต่อความถี่ในการใช้ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

๓. ความถี่ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จากการวิจัยปรากฏผลว่า อาจารย์ส่วนมากมีความถี่ในการใช้วัสดุสื่อทัศนประเภทกระดาษ อยู่ในระดับใช้บ่อยครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๒.๘๖) และตำราเรียนอยู่ในระดับเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปภาพต่าง ๆ เทปบันทึกเสียง ภาพยนตร์เงียบ แผ่นเสียง ของจริง แผนภูมิ แผนที่ สไลด์ ๒" x ๒" อยู่ในระดับใช้ค่อนข้างน้อย ส่วนความถี่ในการใช้ฟิล์มรูป ๘ ม.ม. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๐.๒๕) มีความถี่ใน

การใช้ยู่ระดับไม่เคยใช้ (ตามตารางที่ ๑๑)

ส่วนเครื่องมือโสตทัศนต่าง ๆ นั้นอาจารย์มีความดีในการใช้ของปฏิบัติการทางภาษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๑.๓๔) อยู่ในระดับใช้ค่อนข้างน้อย นอกจากนี้มีการใช้เครื่องเทปบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นจานเสียง เครื่องฉายภาพขามที่ระบะ และเครื่องรับวิทยุตามลำดับอยู่ในระดับใช้ค่อนข้างน้อยเช่นกัน ส่วนความดีในการใช้เครื่องฉายที่ลุ่มดูป ๘ มม. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๐.๑๐) มีความดีในการใช้ยู่ระดับไม่เคยใช้ (ตามตารางที่ ๑๒)

กิจกรรมโสตทัศนซึ่งอาจารย์มีความดีในการใช้มากคือการเล่นละคร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๐.๗๖) มีความดีในการใช้ระดับใช้ค่อนข้างน้อยและงานที่เป็นโครงการการเชิญวิทยากรมาบรรยาย มีความดีในการใช้ระดับค่อนข้างน้อยเช่นกัน ส่วนการจัดชมรมภาษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๐.๓๔) มีความดีในการใช้ยู่ระดับไม่เคยใช้ (ตามตารางที่ ๑๓)

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าอาจารย์มีความดีในการใช้วัสดุโสตทัศนที่เป็นพื้นฐานและที่รู้จักกันคือกระดานดำ ตำราเรียนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความดีในการใช้และการรู้จักแล้วจะเห็นว่ามีความดีใกล้เคียงกันคือ ค่าเฉลี่ยของการรู้จักกระดานดำ ๒.๕๐ ค่าเฉลี่ยของความดีในการใช้กระดานดำ ๒.๘๖ แต่ค่าเป็นค่าเฉลี่ยของโสตทัศนอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทันสมัยขึ้นแล้ว ค่าเฉลี่ยของความดีในการใช้และการรู้จักจะแตกต่างกันบ้างในบางชนิด เช่นค่าเฉลี่ยของการรู้จักเทปบันทึกเสียง ๒.๓๘ แต่มีค่าเฉลี่ยของความดีในการใช้ ๑.๓๑ ค่าเฉลี่ยของการรู้จักการเล่นละคร ๑.๖๘ ค่าเฉลี่ยของความดีในการใช้ ๐.๗๖ เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ต่าง ๆ ยังมีความดีในการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในระดับค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ยังไม่เห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ของโสตทัศนอุปกรณ์เพียงพอ

๔. ความสามารถในการใช้โสตทัศนของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏว่ามีอาจารย์ที่มีความสามารถในชั้นใช้ได้อย่างดีในการใช้เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียงร้อยละ

๖๒.๒๒ ใช้เครื่องเล่นจานเสียงร้อยละ ๕๗.๗๘ และใช้เครื่องรับโทรทัศน์ร้อยละ ๕๑.๑๑ (ตามตารางที่ ๑๔.๑)

สำหรับความสามารถในชั้นพอจะใช้ไค้ นั้น อาจารย์มีความสามารถในการใช้เครื่องมือโสตทัศนประเภทห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ ๕๐.๕๖ เครื่องขยายเสียงร้อยละ ๓๘.๕๔ และเครื่องฉายภาพขามสี่รนะ ร้อยละ ๓๗.๗๘ (ตามตารางที่ ๑๔.๒)

ส่วนความสามารถในชั้นใช้ไม่ได้เลย อาจารย์มีความสามารถในการใช้เครื่องมือโสตทัศนประเภทเครื่องบันทึกภาพควยเทปร้อยละ ๕๐.๕๖ เครื่องฉายฟิล์มรูป ๘ มม. ร้อยละ ๕๕.๐๐ และเครื่องฉายภาพยนตร์เงียบร้อยละ ๖๐.๕๖ (ตามตารางที่ ๑๔.๓)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความสามารถของอาจารย์ในการใช้เครื่องมือโสตทัศนยังต้องการคำปรึกษาแนะนำในการใช้อีกมาก ยังมีอาจารย์อีกจำนวนมากที่ไม่มีความสามารถในการบังคับหรือควบคุมการใช้เครื่องมือโสตทัศนต่าง ๆ นี้ เพื่อให้อาจารย์ได้มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น เพราะการใช้เครื่องมือต่าง ๆ นี้ต้องอาศัยการเรียนรู้ควยการฝึกจึงจะสามารถใช้เครื่องมือโสตทัศนนั้นอย่างมีผลดี มึ่งจะเห็นได้จากความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงบริการทางโสตทัศนศึกษา ปรากฏว่าอาจารย์ที่มีความเห็นว่าควรจัดให้มีการจัดอบรมการใช้อุปกรณ์แก่อาจารย์ ร้อยละ ๕๕.๐๐

อย่างไรก็ตามอาจารย์ส่วนมากก็มีความสามารถในการใช้เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียงเป็นอย่างดี (๖๒.๒๒%) เช่นเดียวกับอาจารย์ที่พอจะใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ในชั้นพอจะใช้ได้ (๕๐.๕๖) ซึ่งแม้จะมีความชำนาญไม่มากนักก็ยังคงแสดงว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ยังสามารถที่จะใช้เครื่องมือที่มีคุณค่าในการเรียน การสอน ภาษาต่างประเทศบ้าง ถ้าอาจารย์ได้รับการฝึกอบรมการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ จากหน่วยโสตทัศนศึกษาแล้ว ก็ควาจำนวนอาจารย์ที่มีความสามารถในการใช้เครื่องมือโสตทัศนจะเพิ่มขึ้น จากค่าที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

๕. การใช้สื่อที่เน้นอุปกรณ์ประกอบการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจากผลการวิจัยปรากฏว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาไวยากรณ์ (Grammar) จำนวน ๑๓๗ คน มีอาจารย์ใช้กระดานดำในการสอนร้อยละ ๘๗.๕๕ ใช้ตำราเรียนร้อยละ ๗๑.๕๓ นอกจากนี้ยังมีการใช้เครื่องขยายเสียง แผนภูมิ เทปบันทึกเสียง และเครื่องเล่นและห้องปฏิบัติการทางภาษา รองลงมาตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๑)

อาจารย์ผู้สอนวิชาการเขียน (Writing) จำนวน ๑๒๓ คน มีอาจารย์ใช้กระดานดำในการสอนร้อยละ ๘๐.๘๖ ใช้ตำราเรียนร้อยละ ๕๖.๒๕ นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปภาพต่าง ๆ แผนภูมิ ของจริง และการทำสมุคภาพรองลงมาตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๒)

อาจารย์ผู้สอนวิชาแบบเรียน (Text) จำนวน ๘๘ คน มีอาจารย์ใช้กระดานดำในการสอน ร้อยละ ๗๓.๘๖ ตำราเรียนร้อยละ ๗๑.๕๕ นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปภาพต่าง ๆ แผนที่ เครื่องขยายเสียง แผนภูมิ และห้องปฏิบัติการทางภาษา รองลงมาตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๓)

อาจารย์ผู้สอนวิชาการเขียนตามคำบอก (Dictation) จำนวน ๒๐ คน อาจารย์ทั้งหมดใช้กระดานดำในการสอนวิชานี้ (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) ใช้เทปบันทึกเสียง และเครื่องเล่นร้อยละ ๖๑.๒๕ นอกจากนี้ยังมีการใช้ตำราเรียน ห้องปฏิบัติการทางภาษาและเครื่องขยายเสียงรองลงมาตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๔)

อาจารย์ผู้สอนวิชาการแปล (Translation) จำนวน ๒๐ คน มีอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้ตำราเรียนในการสอน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) กระดานดำร้อยละ ๕๕.๐๐ นอกจากนี้ยังมีการใช้แผนภูมิ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย ของจริง เทปบันทึกเสียง และเครื่องเล่น และเครื่องรับวิทยุรองลงมาตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๕)

อาจารย์ผู้สอนวิชาฟิเนติก (Phonetics) จำนวน ๓๗ คน มีอาจารย์ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ ๘๗.๓๐ กระดานดำร้อยละ ๘๘.๑๕ นอกจากนี้ยัง

มีการใช้ตำราเรียน แผนภูมิ เครื่องขยายเสียง แผ่นเสียงและเครื่องเล่น และรูปภาพต่าง ๆ รวบรวมตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๖)

อาจารย์ผู้สอนวิชาบทสนทนา (Conversation) จำนวน ๑๑๖ คน มีอาจารย์ใช้กระดานดำร้อยละ ๕๐.๐๐ ห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ ๔๖.๖๔ นอกจากนี้ยังมีการใช้เทปบันทึกเสียงและเครื่องเล่น ตำราเรียน แผนภูมิ และแผนที่รวบรวมตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๗)

อาจารย์ผู้สอนวิชาการอ่าน (Reading) จำนวน ๑๑๘ คน มีอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำร้อยละ ๖๖.๑๐ ตำราเรียน ๖๐.๕๐ นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ซึ่งใช้แผนที่ แผนภูมิ ของจริง รวบรวมตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๘)

อาจารย์ผู้สอนวิชา วรรณคดี (Literature) จำนวน ๔๔ คน อาจารย์ที่ใช้กระดานดำและตำราเรียนมากที่สุด ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ รูปภาพต่าง ๆ ร้อยละ ๕๖.๖๗ นอกจากนี้ยังมีการใช้ การเขียนวิทยากรบรรยาย ภาพยนตร์เสียงและเครื่องฉาย สไลด์ ๖" x ๖" และเครื่องฉาย รวบรวมตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๙)

อาจารย์ผู้สอนวิชาการละคร (Drama) จำนวน ๑๐ คน อาจารย์ที่ใช้กระดานดำมากที่สุดร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ตำราเรียน เทปบันทึกเสียงและเครื่องเล่น แผ่นเสียงและเครื่องเล่น ภาพยนตร์เสียงและเครื่องฉาย การเล่นละคร ร้อยละ ๙๐.๐๐ เท่ากัน นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปภาพต่าง ๆ การเขียนวิทยากรบรรยาย รวบรวมตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๑๐)

อาจารย์ผู้สอนวิชาคำประพันธ์ (Poetry) จำนวน ๗ คน อาจารย์ใช้กระดานดำและเทปบันทึกเสียงพร้อมเครื่องเล่น ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ฟิล์มสตริปและเครื่องฉาย และการเขียนวิทยากรบรรยายร้อยละ ๘๕.๗๑ นอกจากนี้ยังมีการใช้แผนภูมิ ตำราเรียน รูปภาพต่าง ๆ ภาพโปร่งใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ แผ่นเสียงและเครื่องเล่น รวบรวมตามลำดับ (ตามตารางที่ ๑๕.๑๑)

คศสดีที่แจกการวางที่ ๑๕.๑ - ๑๕.๑๑ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากระดาน
คำ เป็นอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นในการสอนทุกวิชา เช่นเดียวกับตำราเรียน นอกจากนี้
ในการสอนภาษาต่างประเทศ อาจารย์ต่าง ๆ ยังได้แนะนำ เครื่องขยายเสียง เพ้นนั้น
ที่กลเสียงพร้อมเครื่องเล่น รูปภาพต่าง ๆ ประกอบการสอนในเกือบทุกวิชา ส่วนห้อง
ปฏิบัติการทางภาษาก็ควรมีบทบาทในการเรียนการสอนอีกหลายวิชา ไม่เพียงแต่วิชาบท
สนทนา (Conversation) เท่านั้น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ควรที่จะมีบทบาทในการ
สอนวิชาอื่นเพราะจากการศึกษา วิจัย นักภาษาศาสตร์ได้ลงความเห็นว่าการปฏิบัติกร
ทางภาษาจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษามาก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้สอนต้อง
รู้จักเทคนิควิธีการใช้ของปฏิบัติการทางภาษาเป็นอย่างดีจึงจะทำให้เกิดผลดีในการเรียน
การสอน อย่างไรก็ตามการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนของอาจารย์ยังใช้กันน้อย
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์ เพราะงานสอนมีมากหรือไม่มีความ
สะดวกในการใช้ และมีความยุ่งยากในการยืมมาใช้ หรือไม่มีอุปกรณ์ที่ตองการใช้ ซึ่ง
เหตุผลดังกล่าวนี้อาจารย์ก็ได้ตอบในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา ซึ่งจะได้อธิบายต่อไป

๖. เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้ วัสดุทัศนูปกรณ์ของอาจารย์ผู้ตอบ
แบบสอบถาม ปัญหาที่สำคัญของอาจารย์ส่วนใหญ่คือ สถานที่ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์บาง
ชนิด ซึ่งมีผู้ตอบร้อยละ ๖๓.๘๘ ปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งคืออุปกรณ์การสอนของมหาวิทยา
ลัยมีน้อยไม่เพียงพอแก่ความต้องการทั้งจำนวนและชนิด ซึ่งมีผู้เห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญ
ร้อยละ ๕๗.๗๘ นอกจากนี้อาจารย์ยังมีปัญหาคือไม่มีอุปกรณ์ที่ตองการใช้ ซึ่งมีผู้ตอบร้อยละ
๓๖.๖๗ ไม่มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัสดุทัศนูปกรณ์ใหม่ ๆ ร้อยละ ๓๖.๑๑ ส่วนปัญหา
ที่เป็นปัญหาของอาจารย์ส่วนน้อยคือนักเรียนไม่ให้ความสนใจกับบทเรียนที่ใช้อุปกรณ์การสอน
ซึ่งมีผู้ตอบร้อยละ ๔.๘๘ (ตามตารางที่ ๑๖)

จากปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้แสดงว่ามหาวิทยาลัยยังไม่ได้มีการบริหารงาน
ทางวัสดุทัศนคดี ปัญหาที่ว่าสถานที่ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์บางชนิด ทำให้เห็นความหา
วิทยาลัยไม่ได้จัดเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ ห้องต่าง ๆ หรือ

ห้องเรียนของสถาบันทางการศึกษามากไม่ได้ออกแบบเพื่อให้นักเปลี่ยนแปลงใช้ เป็นห้อง
สำหรับการใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์บางชนิด เช่น อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย ก็จำเป็นต้อง
ต้องมีห้องฉาย การใช้สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ ก็ต้องการใช้ห้องมืดเพียงพอสำหรับ
การฉาย จึงจำเป็นต้องมีห้องสำหรับใช้อุปกรณ์เหล่านี้โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องคำนึงถึง
การควบคุมแสง การระบายอากาศ การควบคุมเสียง ตลอดจนการติดตั้งไฟฟ้าต่าง ๆ
บริการ โสตทัศนศึกษาของแต่ละสถาบันควรจะคำนึงถึงปัญหาเรื่องนี้ ควรพิจารณาจัดสร้าง
หรือทำห้องใดห้องหนึ่งหรือหลายห้องให้เป็นห้องฉาย หรือสามารถดัดแปลงเป็นห้องฉาย
ได้เมื่อต้องการ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาสถานที่ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์บางชนิด

นอกจากนี้จากผลของการวิจัย ทำให้เห็นว่าสถาบันต่าง ๆ ยังขาดแคลน
โสตทัศนูปกรณ์สำหรับบริการแก่อาจารย์ในสถาบัน อุปกรณ์การสอนยังมีน้อยไม่เพียงพอ
กับความต้องการของอาจารย์ จึงเป็นผลให้อาจารย์ไม่ค่อยได้ใช้อุปกรณ์การสอนนั้น ๆ ดัง
จะเห็นได้จากค่าความถี่ในการใช้ โสตทัศนูปกรณ์บางประเภท มีค่าเฉลี่ยต่ำ ทั้งนี้ตามหา-
วิทยาลัยได้จัดหาโสตทัศนูปกรณ์เพิ่มมากขึ้น ทั้งจำนวนและชนิดของอุปกรณ์แล้ว อาจารย์
คงจะได้อาศัยโสตทัศนูปกรณ์เพิ่มขึ้น ค่าความถี่ในการใช้คงจะเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัย
ครั้งนี้ เพราะถ้ามีอุปกรณ์นั้นมาก อาจารย์ก็จะใช้เพิ่มขึ้นมากเช่นกัน

ปัญหาอื่น ๆ ของอาจารย์บางส่วน (ร้อยละ ๓.๘๘) จะเห็นว่ายังมีปัญหา
ด้านการบำรุงรักษาและซ่อมแซม อุปกรณ์บางอย่างขาดการดูแลที่ดีไม่มีการซ่อมเมื่อชำรุด
ทำให้ไม่สามารถใช้อุปกรณ์นั้นเมื่อต้องการใช้ ซึ่งปัญหานี้ก็นับว่าเป็นปัญหาสำคัญ ที่การบริ-
การทางโสตทัศนศึกษาควรที่จะได้แก้ปัญหาด้วย

๗. ในด้านความจำเป็นและความต้องการของอาจารย์ต่างๆ เกี่ยวกับการ
ใช้เครื่องมือและวัสดุโสตทัศนศึกษาต่าง ๆ อาจารย์ส่วนใหญ่มีความจำเป็นและความต้องการ
ห้องปฏิบัติการทางภาษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๑.๘๖) ซึ่งอยู่ในระดับจำเป็นบาง ความจำเป็น
และความต้องการใช้เครื่องเทปบันทึกเสียงมีค่าเฉลี่ยรองลงมา (๑.๑๘) ซึ่งอยู่ในระดับ
จำเป็นบาง ส่วนค่าเฉลี่ยที่แสดงความต้องการน้อยที่สุดคือความต้องการใช้ ภาพยนตร์

๘ มม. และเครื่องฉาย มีค่าเฉลี่ย ๐.๑๕ ซึ่งอยู่ในระดับไม่จำเป็น (ตามตารางที่ ๑๗)

อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ มีความจำเป็นและต้องการใช้เครื่องมือและวัสดุโสตทัศนศึกษาต่าง ๆ แตกต่างกัน จากค่าเปรียบเทียบจากผลการวิจัยจะเห็นได้ชัด คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ มีความต้องการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๑.๕๑ เช่นเดียวกับอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความต้องการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา แต่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเพียง ๑.๔๓ ส่วนความจำเป็นและต้องการใช้เครื่องบันทึกเสียง ซึ่งอาจารย์ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ มีความต้องการคิดเป็นค่าเฉลี่ย ๑.๒๓ และอาจารย์ภาษาอังกฤษมีความต้องการเป็นค่าเฉลี่ย ๑.๑๓ นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ มีความต้องการใช้ฟิล์มรูปและเครื่องฉาย น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ๐.๑๗ แต่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีความต้องการใช้ภาพยนตร์ ๘ มม. และเครื่องฉายน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ๐.๑๒

จากผลของการวิจัย ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าอาจารย์ต่าง ๆ เห็นถึงความจำเป็นของการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เครื่องบันทึกเสียง ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณค่าต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามจากการสำรวจของปฏิบัติการทางภาษาของสถาบันต่าง ๆ ปรากฏว่าในสถาบันต่าง ๆ มีความก้าวหน้าในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษามาก มีการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย มีระบบการทำงานของเครื่องที่ทันสมัย ห้องปฏิบัติการทางภาษาส่วนมากมีระบบเครื่องติดต่อภายใน (Intercommunication) มีห้อง Console Control อยู่หลังห้อง แยกจากห้องที่ตั้ง Booth สำหรับผู้เรียน ซึ่งจะมีเทปบันทึกเสียงสำหรับการฝึกภาษาต่างประเทศในห้องปฏิบัติการทางภาษา ในบางแห่งจะสามารถใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉายในห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ควย เพราะในการเรียนภาษาต่างประเทศ การที่ให้ผู้เรียนได้เห็นภาพพร้อมกับการฝึกหัดฟังและพูด ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าได้มีการปรับปรุงห้องปฏิบัติการทางภาษาให้ได้ใช้ประโยชน์สำหรับอุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย เช่นนี้แล้วก็จะเพิ่มประสิทธิภาพของห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ควย ในเรื่องของความต้องการของอาจารย์มีน้อยที่สุด คือความ

ต้องการใช้ภาพยนตร์ ๘ มม. และเครื่องฉาย ทั้งนี้เพราะภาพยนตร์ ๘ มม. อาจไม่มีคุณค่าในการสอนเพียงพอ อาจารย์ต่าง ๆ มีการใช้เครื่องฉายประเภทสไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์เสียง อยู่บ้าง และก็ยังมีความต้องการใช้อยู่บ้าง แม้จะอยู่ในระดับต่ำก็ตาม ถ้ามีการปรับปรุง โดยทางหน่วยโสตทัศนศึกษาจัดให้มีผู้แนะนำการใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบการสอน โดยอาจจัดแทรกในการอบรมอาจารย์ หรือแทรกในการสัมมนาทางวิชาการ ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ก็จะเป็นประโยชน์แก่อาจารย์ ทำให้อาจารย์เห็นคุณค่าและประโยชน์ในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลให้อาจารย์มีความจำเป็นและความต้องการเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ มากขึ้น ผู้วิจัยคาดว่าค่าทางสถิติของจำนวนอาจารย์ที่มีความต้องการในการใช้โสตทัศนูปกรณ์คงจะเปลี่ยนแปลงไปในทางเพิ่มขึ้นมากกว่าผลการวิจัยครั้งนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป สำหรับนิสิตนักศึกษาทางด้านภาษา ถือว่าการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นเป็นการศึกษาในขั้นก้าวหน้า Advanced แล้ว ความต้องการในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ของอาจารย์เหล่านี้จึงแตกต่างกับความต้องการของอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพราะในการสอนภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาสเปน ภาษาอิตาลี และภาษาเยอรมัน เป็นต้น เพราะเป็นการเรียนขั้นเริ่มต้น ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศในขั้นเริ่มต้นจึงมีความต้องการที่จะใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน จากการศึกษาที่ได้อธิบายความเห็นจากหัวหน้าแผนกภาษาต่างประเทศของแต่ละสถาบัน ก็ปรากฏว่าการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษ อาจารย์ใช้โสตทัศนูปกรณ์ประเภทเครื่องขึงและเครื่องฉายมาก เช่น ใช้เทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง फिल्मสตริป สไลด์ ตลอดจนภาพยนตร์ ส่วนการสอนภาษาอังกฤษนั้นอาจารย์หัวหน้าแผนกได้ให้ความคิดเห็นพอต้องการว่าในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป อาจารย์ผู้สอนไม่ค่อยมีความต้องการใช้โสตทัศนูปกรณ์มากนัก จะใช้เท่าที่มีความจำเป็นในบางวิชา เช่น การศึกษาภาษาโดยใช้เทปบันทึกเสียงและห้องปฏิบัติการทางภาษา แผนภูมิ และรูปภาพต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งไม่มีการสอนภาษาต่างประเทศ

ภาษาอื่น ๆ นอกจากภาษาอังกฤษ มีความต้องการใช้ไวยากรณ์น้อย มีค่าเฉลี่ยแสดงความต้องการใช้ไวยากรณ์น้อย มีค่าเฉลี่ยแสดงความต้องการใช้ไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นค่าระดับต่ำ

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีความต้องการใช้ไวยากรณ์ในระดับแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็โดยเหตุผลที่ไกล่เกลี่ยต่างคน เป็นผลให้ค่าเฉลี่ยของความต้อการแตกต่างกัน

๘. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับผลที่ได้รับเมื่อใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลที่ได้รับถือเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (๒.๓๗) และมีผลอยู่ในระดับปานกลาง และอาจารย์บางคนเห็นว่าทำให้มีบรรยากาศแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ๒.๓๑ มีผลอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นที่ว่าทำให้ระเบียบวินัยในชั้นเสียมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (๐.๕๔) และมีผลอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ตามตารางที่ ๑๔)

จากผลของการวิจัยนี้ พอจะเห็นได้ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคุณค่าและประโยชน์ของไวยากรณ์อยู่น้อย เพราะคุณค่าที่สำคัญอย่างหนึ่งของไวยากรณ์ก็คือเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน ก่อให้เกิดการเรียนรู้รู้อย่างลึกซึ้ง และเรียนรู้ไวยากรณ์หลายอย่างให้ประสิทธิภาพที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงความจริงที่สุด นอกจากนี้ไวยากรณ์ยังช่วยเราความสนใจของผู้เรียน เพราะทำให้เกิดบรรยากาศใหม่ ๆ ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้น การใช้ไวยากรณ์จะมีผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการใช้ของอาจารย์ เพราะการใช้ไวยากรณ์มีข้อที่เราควรคำนึงถึงหลายอย่าง เพื่อจะให้การใช้ไวยากรณ์ได้ผลตามคุณค่าของไวยากรณ์ เช่นผู้สอนต้องรู้จักเลือกไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับวิชาที่จะสอน ต้องมีความสามารถที่จะใช้ไวยากรณ์อื่น ๆ เขาประกอบควย ต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ประสิทธิภาพจริงมากที่สุด ตลอดจนพยายามส่งเสริม

ใหญ่เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ โสภณทัณฑ์ปรนเปรย และต้องใช้ โสภณทัณฑ์ปรนเปรย เพื่อให้การเรียนการสอนได้เนื้อหามากขึ้นในขณะที่เปลืองเวลาน้อยลงเป็นต้น ดังนั้นการที่จะใช้ โสภณทัณฑ์ปรนเปรยให้โดยลดตามคุณกาและประโยชน์ของ โสภณทัณฑ์ปรนเปรย ผู้สอนก็ต้องมีความรู้และพิจารณาการเลือกใช้เป็นอย่างดี การที่อาจารย์บางส่วนเห็นว่าผลของการใช้ โสภณทัณฑ์ปรนเปรยแล้วทำให้ระเบียบวินัยในชั้นเสีย จึงควรที่จะต้องแก้ไขวิธีการใช้ โสภณทัณฑ์ปรนเปรยให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในการปรับปรุงบริการทาง โสภณทัณฑ์ศึกษา ในมหาวิทยาลัย อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการได้งบประมาณเพื่องาน โสภณทัณฑ์ศึกษาอย่างเพียงพอ ซึ่งมีผู้ให้ความคิดเห็นร้อยละ ๔๔.๔๔ มีผู้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดหาอุปกรณ์การสอนภาษาต่างประเทศให้มากขึ้นและควรมีผู้ให้ความรู้และคำปรึกษาแนะนำ ร้อยละ ๖๓.๘๕ เมื่อมีอาจารย์ส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นว่าการลดชั่วโมงสอนเพื่อจะได้มีเวลาเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ ร้อยละ ๓๕.๕๖ (ตามตารางที่ ๑๔)

ในการบริหารงานทาง โสภณทัณฑ์ศึกษาที่ถูกต้องค้ำึงถึงงานด้านบริการซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของศูนย์ โสภณทัณฑ์ศึกษา การบริการทาง โสภณทัณฑ์ศึกษาจะทำให้เกิดอากัปกาลังเงินหรืองบประมาณ เพราะศูนย์ โสภณทัณฑ์ศึกษาต้องมั่งบประมาณสำหรับการใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการจัดซื้อวัสดุและเครื่องมือ โสภณทัณฑ์ศึกษา วัสดุครุภัณฑ์สำหรับศูนย์ โสภณทัณฑ์ศึกษา การซ่อมแซมวัสดุและเครื่องมือตลอดจนใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมของศูนย์ โสภณทัณฑ์ศึกษา เพื่อบริการแก่อาจารย์ในสถาบันเช่น การจัดฝึกอบรม การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้นงบประมาณจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ซึ่งที่อาจารย์ส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงงานบริการทาง โสภณทัณฑ์ศึกษาในมหาวิทยาลัยว่าการได้งบประมาณเพื่องาน โสภณทัณฑ์ศึกษาอย่างเพียงพอ โดยมีอาจารย์ถึงร้อยละ ๔๔.๔๔ ที่ลงความเห็นถึงกล่าว การได้มั่งบประมาณทางงาน โสภณทัณฑ์ศึกษาอย่างเพียงพอก็จะทำให้ศูนย์ โสภณทัณฑ์ศึกษาจัดหา โสภณทัณฑ์ปรนเปรยได้มากขึ้นในทุกสาขาวิชาตามความต้องการของอาจารย์ ตลอดจนสามารถจัดผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่อาจารย์ได้ควย ซึ่งงบประมาณนี้ศูนย์ โสภณทัณฑ์ศึกษาอาจจะได้มาจาก

งบประมาณของมหาวิทยาลัยหรืองบประมาณของรัฐบาล จากเงินบำรุงการศึกษาของนิสิต นักศึกษา หรือจากการช่วยเหลือขององค์การ สมาคม หน่วยงานต่าง ๆ และจากการหารายได้พิเศษต่าง ๆ เป็นต้น งบประมาณนับเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยปรับปรุงบริการทางโสตทัศนศึกษาได้เป็นอย่างดี

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ได้ทำเฉพาะอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยในพระนคร จำนวน ๕ แห่ง คือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศิลปากร

ในการเก็บข้อมูล ใช้วิธีส่งแบบสอบถาม (Questionnaire) ให้อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่ง รวม ๒๓๐ ชุด ได้รับคืนฉบับที่สมบูรณ์รวม ๑๘๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๑

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีทางสถิติคือ การหาค่าร้อยละ และการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยออกมาเป็นตาราง

ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. สภาพและลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ๑.๑ อาจารย์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์โท มีวุฒิความรู้ในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การสอนระหว่าง ๑-๕ ปี
 - ๑.๒ อาจารย์มีประสบการณ์งานการใช้โสตทัศนอุปกรณ์จากการที่เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา
 - ๑.๓ อาจารย์ส่วนใหญ่สอนภาษาอังกฤษ และส่วนมากสอนวิชาไวยากรณ์ (Grammar) และวิธีการเขียน (Writing)
๒. อาจารย์ส่วนใหญ่ยังรู้จักโสตทัศนอุปกรณ์ที่เป็นพื้นฐานทั่วไป เช่นรูปภาพต่าง ๆ

กระดานคำ คำราเรียน แผนภูมิ เทปบันทึกเสียง แผนที่ เครื่องรับวิทยุ เครื่องขยายเสียง
กิจกรรมงานที่เป็นโครงการ ฯลฯ

๓. ความดีในการใช้วัสดุอุปกรณ์ของอาจารย์ปรากฏว่าอาจารย์มีความดี
ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นพื้นฐานทั่วไปและที่รู้จักกันดี คือกระดานคำ คำราเรียน
นอกจากนี้ยังมีการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เทปบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง อยู่ใน
ระดับใช้ค่อนข้างน้อย

๔. ความสามารถของอาจารย์ในการใช้เครื่องมือวัสดุที่ทันสมัยอื่น ๆ นั้น
ยังไม่ค่อยมีความสามารถในการใช้ อาจารย์อีกจำนวนมากใช้เครื่องบันทึกภาพด้วยเทป
เครื่องฉายฟิล์มคู่ ๘ มม. และเครื่องฉายภาพยนตร์เจียบ ฯลฯ ไม่เป็นเลย

๕. ในการสอนวิชาต่างๆ ของสายวิชาภาษาต่างประเทศ อุปกรณ์การสอนที่
อาจารย์ใช้สอนในแทบทุกวิชาคือกระดานคำ และคำราเรียน นอกจากนี้ยังมีการใช้แผนภูมิ
เครื่องขยายเสียง เทปบันทึกเสียงพร้อมเครื่องเล่น รูปภาพต่าง ๆ

๖. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการใช้วัสดุอุปกรณ์คือสถานที่ไม่สะดวกใน
การใช้อุปกรณ์บางชนิดและอุปกรณ์การสอนของมหาวิทยาลัยมีน้อยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ

๗. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความจำเป็นและความต้องการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา
และเครื่องเทปบันทึกเสียงในการสอนภาษาต่างประเทศ อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ
ภาษาอื่น มีความจำเป็นและความต้องการ วัสดุอุปกรณ์แตกต่างกับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ
คือมีความจำเป็นและความต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์มากกว่าอาจารย์ภาษาอังกฤษ

๘. ผลที่ได้จากการใช้วัสดุอุปกรณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์คือเป็นการ
เพิ่มประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนซึ่งได้ผลปานกลาง

๙. ในการปรับปรุงบริการทางวัสดุทันศึกษาในมหาวิทยาลัย อาจารย์มีความ
คิดเห็นว่าควรไ้คงงบประมาณเพื่องานวัสดุทันศึกษาอย่างเพียงพอ และควรจัดหาอุปกรณ์การ
สอนภาษาต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น

ขอเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ทำให้ได้ทราบถึงข้อเท็จจริงและปัญหาต่าง ๆ ในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัยในพระนคร ซึ่งยังไม่มีความก้าวหน้าทางการใช้สื่อทัศนูปกรณ์เท่าที่ควร เพื่อที่จะให้การสอนภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อได้ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบในการสอนควย จึงใครจะเสนอขอเสนอแนะบางประการคือ

๑. ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยควรที่จะได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของสื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาต่างประเทศ และควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

๒. ศูนย์สื่อทัศนศึกษาควรมีการบริหารงานที่ดี เพื่อจัดบริการสื่อทัศนูปกรณ์ และการให้การปรึกษาแนะนำ ตลอดจนการฝึกฝนอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ หรืออาจจัดอาจารย์เป็นพิเศษในด้านการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อจะได้ช่วยเหลืออาจารย์ผู้สอนในการเลือก การเตรียมและการใช้สื่อทัศนูปกรณ์

๓. อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศควรที่จะได้ทราบและเห็นประโยชน์คุณค่าของการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอน พยายามศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศ โดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบในการสอน

๔. มหาวิทยาลัยที่มีศูนย์สื่อทัศนศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบทางนี้ โดยตรงแล้วควรที่จะได้สำรวจความต้องการของอาจารย์แต่ละสาขาวิชาว่ามีความต้องการสื่อทัศนูปกรณ์ประเภทใดบ้าง เพื่อจะได้ทราบความต้องการของอาจารย์ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของอาจารย์ และยืนยันให้ผู้บริหารได้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดงบประมาณสำหรับสื่อทัศนูปกรณ์การสอนของแต่ละสาขาวิชา

๕. ในการทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไปควรที่จะได้ศึกษาถึงทัศนคติ ตลอดจนปัญหาของอาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำในครั้งนี้